

[POBUTWIEĆ *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

praet 3 sg n pobutwiało. *ϕ 3 pl subst* pobutwiały.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zbutwieć:

Szeregi: »pobutwieć i pognić«: tramy i połogi jedne pobutwiały i pogniły, drugdzie też już wypadaly *LustrSand* 51.

»pobutwieć i pośmiedzieć«: antependia i obicia, tego dosyć, i kosztownego, [...] ale wszystko to pobutwiało i pośmiedziało od wielu lat. *RadzPodróż* 67.

Synonimy: *pobucznieć, sprochnieć, zbucznieć.*

Formacje współrdzenne cf BOTWIEĆ.

Cf **POBUTWIAŁY**

KW